

HOE MOETEN WE ONZE ZONDEN BELIJDEN?

hjms

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters in Christus, vaak hoor je dat pasbekeerde mensen of zij die op het punt staan om zich te bekeren en het Kruisoffer van Jezus Christus aan te nemen, het moeilijk vinden om tot God te bidden. Zij vinden het moeilijk om met eigen woorden tot God te spreken. Met name vinden zij het moeilijk om met hun eigen woorden hun zonden bij God te belijden.

Toch hoeft dat niet zo moeilijk te zijn, omdat God naar de toestand van ons hart kijkt. Hij let niet zo zeer op de woorden die wij uitspreken als wél of er werkelijk oprechte spijt en berouw over onze zonden en misdaden in ons hart aanwezig is.

Jezus vertelde hier eens een verhelderend verhaal over. Dit verhaal kunt u in de Bijbel vinden in het Evangelie van Lukas, hoofdstuk 18, de verzen 9 tot en met 14. Het gaat in dit verhaal om het verschil in bidden tussen een Farizeër en een tollenaar. Farizeërs waren bepaalde schriftgeleerden, die als nogal geveinsd bekend stonden. Dat wil zeggen, dat zij zich beter voordeden, dan dat zij in werkelijkheid waren. Tollenaars waren belastinginners, die het vaak met de waarheid niet zo nauw namen.

Jezus vertelde aan sommige mensen, die dachten dat zij zelf rechtvaardig waren, maar de andere mensen als nietswaardig beschouwden, de volgende gelijkenis:

“Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden, de ene was een Farizeër en de ander een tollenaar.

De Farizeër bad bij zichzelf het volgende gebed: *“O God! ik dank U, dat ik niet als de andere mensen ben, zoals rovers, onrechtvaardigen, overspelers, of zoals bijvoorbeeld ook deze tollenaar. God, ik vast tweemaal per week; ik geef tienden van alles, wat ik bezit.”*

Maar de tollenaar die van ver stond, wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar hij sloeg zichzelf op de borst, en zei: *“O God! wees mij zondaar genadig!”*

Ik (d.i. Jezus) zeg jullie, dat deze tollenaar gerechtvaardigd naar zijn huis terug ging, méér dan de Farizeër. Want ieder, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.”

Ziet u hoe belangrijk de houding van ons hart voor God is? Als wij ons willen bekeren van onze zondige dwaalwegen en Jezus' Offer aan het kruis van Golgotha willen aannemen en gered willen worden van het eeuwige verderf, dan moeten wij ons tot diep in ons hart bekeren. Want God ziet ons hart aan (1 Sam. 16:7). Dan mogen wij ons zeker niet in ons hart verheffen. In de kern is er immers niets goed in ons (Rom. 3:10). Zelfs de goede dingen doen wij vaak slechts uit eigen belang. Ik vraag mij bijvoorbeeld af hoeveel mensen er wel niet aan de Postcode-loterij meedoen terwille van de geldprijzen en niet zozeer om de goede doelen te ondersteunen. Is onze liefde voor anderen meestal niet beperkt tot de eigen familieleden? En doen wij ons vaak aan de buitenkant niet veel beter voor dan wij in werkelijkheid diep in ons hart zijn?

Het is niet voor niets, dat Jezus Zijn toehoorders uitdrukkelijk waarschuwde tegen geveinsdheid, waaraan met name de Farizeërs zich vaak schuldig maakten (Luk. 12:1). En Hij confronteerde hen ermee, dat zij zo overdreven veel aandacht schonken aan het naleven van uiterlijke door mensen bedachte regeltjes. De buitenkant van de drinkbeker moest bij hen absoluut schoon zijn, maar aan het reinigen van de smerige binnenkant schonken zij totaal geen aandacht (Matt. 23:25). U begrijpt natuurlijk, dat Jezus het hier over de toestand van hun hart had.

In het volgende hoofdstuk van het Evangelie van Lukas, hoofdstuk 19, de verzen 1 tot en met 10, ontmoette Jezus ook werkelijk een tollenaar, genaamd Zacheüs. En misschien ging het verhaal in hoofdstuk 18 wel juist over deze tollenaar.

Zacheüs was illegaal rijk geworden door veel meer geld van de belastingbetalers te verlangen dan zij in werkelijkheid verschuldigd waren. Maar hij bekeerde zich radicaal en op de juiste manier, namelijk met zijn hart. Zacheüs kreeg spijt van zijn zonden toen hij Jezus, de Redder, ontmoette en hij maakte alles weer in orde. De geschiedenis was als volgt:

“Jezus kwam in de stad Jericho, waar een man woonde, Zacheüs genaamd. Deze was een overste van de tollenaars en hij was rijk. Zacheüs wilde graag Jezus ontmoeten, maar dat lukte niet door de menigte, omdat hij klein van stuk was. Daarom klom hij in een wilde vijgeboom, zodat hij Jezus zou kunnen zien als Hij zou langs de weg zou voorbijgaan.

Maar toen Jezus bij die plek kwam, keek Hij omhoog, zag hem en zei tot hem: Zacheüs! haast je en kom uit de boom; want vandaag wil Ik in jouw huis blijven.

En Zacheüs haastte zich naar beneden en ontving Jezus met blijdschap. Maar allen die het zagen, mopperden en zeiden: Jezus is op bezoek gegaan bij een zondige man (wij zouden zeggen, bij een crimineel).

Maar Zacheüs zei tot Jezus: de helft van mijn bezit, Heer, zal ik aan de armen geven en als ik door bedrog iets van iemand heb gestolen, zal ik dat vierdubbel teruggeven.

En Jezus zei tot hem: Vandaag is in dit huis iemand gered van het verderf. Want de Zoon des mensen is gekomen om verloren mensen te zoeken en zalig te maken.”

Begrijpt u nu waar het om gaat? Het gaat om de diepe bekering van ons hart. Het formuleren van mooie woorden is bij God niet zo belangrijk. Wij moeten écht spijt en verdriet hebben over onze zonden en we moeten alles doen om het weer in orde te maken. Als we zó onze zonden bij Jezus belijden, dan zal Hij ons van harte vergeven en ons helemaal vrijmaken. Dan zal het zijn alsof er een zware steen uit ons hart wordt verwijderd. Daarom zegt de Bijbel in 1 Johannes, hoofdstuk 1, vers 9: *“Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.”*

Tot slot wil ik graag een gebed uitspreken. Indien u wilt, kunt u dit gebed ernstig meebidden:

“Machtige God en Vader, ik kom tot U in de wondervolle Naam van Uw Zoon Jezus Christus. Ik kom tot U om vergeving voor al mijn zonden te vragen. Ik heb Uw vergeving zo nodig. Ik heb U zo teleurgesteld. Ik erken dat ik Uw genade zo nodig heb, want ik heb zoveel dingen gedaan die niet goed waren. Ik heb mij zo uitgeleefd in drift en in onreinheid en nog vele andere zonden. Vergeeft u mij toch en verlost u mij toch, want ik heb er zoveel verdriet van. Ik heb ook mijzelf zo teleurgesteld, want ik heb ontdekt dat ik niets beter ben dan de andere mensen op wie ik zo heb neergekeken.

Het spijt mij zo, dat ik U niet heb liefgehad met mijn gehele hart. Vergeeft U mij.

Maar ik dank U dat ik mag geloven, dat U Jezus naar de aarde zond om voor mijn zonden te sterven. Ik dank u dat het kostbare Bloed van Jezus mij reinigt van al mijn zonden. Ik dank U dat U mij verlost. Ik dank U dat Jezus uit het graf opstond en nu leeft om steeds weer voor mij te bidden en mij te helpen. Ik dank U, dat Jezus mij nooit meer alleen zal laten. Ik dank U dat ik door Jezus overwinnaar mag zijn. Ik dank U dat ik voortaan Uw kind mag zijn en U mag dienen. Dit alles bid ik U in de Naam van Jezus. Amen.”